

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΡΑΔΕΛ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ

— Μὴ φοβῆσαι, μὴ τρέμῃς.

Ὁ Λαφρεσάνζ ἤσθανθη φοβεράν συντριβὴν καρδίας· ἐνεθυμήθη τοὺς λόγους τοῦ Φλαβιανοῦ καὶ ἔλεγε καθ' αὐτὸν ὅτι διῆλθεν ἐγγὺς τῆς εὐδαιμονίας καὶ ὅτι αὐτὸς τὴν κατέστρεψε.

— Θὰ μοὶ ἐπιτρέψετε ὅμως, εἶπεν ἀκόμη, νὰ ὑπάγω νὰ υποβάλω τὰ σεβάσματά μου εἰς Παρίσιους εἰς τὴν θείαν σας καὶ εἰς τὸν θεῖόν σας;

— Ὡς πρὸς αὐτὸ δὲν δύναμαι νὰ σᾶς ἐμποδίσω, προκειμένου ὅμως νὰ ἐπαναλάβωμεν τὴν ἄλλοτε ἡμῶν οἰκειότητα, μὴ τὸ ἐλπίζετε, διότι δὲν θὰ δυνηθῶ αὐτὸ θὰ ἦτο ἀνώτερον τῶν δυνάμεών μου.

Καὶ τείνουσα τὴν χεῖρα μετ' ἐνεργητικότητος, ἐνῶ τὰ δάκρυα ἔρρεον ὡς μαργαρίται ἀπὸ τῶν μακρῶν βλεφάρων τῆς,

— Ποτέ, εἶπε, ποτέ!

Ἡ συγκίνησις τοῦ Λαφρεσάνζ ὅλονεν ἠῤῥαγε.

— Γνωρίζω ὅτι εἴσθε βεβαίως εὐτυχής, ἐπανάλαβε καὶ πάλιν ἡ Βέρθα, γνωρίζω τὰ πάντα! Γνωρίζω ὅτι ὑπάρχουσι δεσμοὶ τοὺς ὁποίους δὲν δύνασθε νὰ συντρίψετε· ἡ γυναῖκα ἐκείνη εἶνε πολὺ ὠραία, πολὺ νοήμων, καὶ μὲ μίαν λέξιν εἶνε βεβαία ὅτι ἐνέπνευσε ζωοποιὴν ἔρωτα. Ἀγαπάτε τὴν, εὐδαιμονεῖτε, αὐτὸς εἶνε ὁ προσφιλέστερος πόθος μου.